

МОТИВИ по определение от 16.02.2022 г. по нчд №1978/2022 г. по описа на СРС, НО, 19 състав:

Софийска районна прокуратура (СРП) на основание чл.427, ал.1 от НПК е направила предложение за лицето Д.К.П., че е наложително провеждането на принудително лечение по чл.89, б. „А” от НК. Сочи се, че по отношение П. е било образувано наказателно производство за престъпление по чл.325, ал.1 от НК, което с Постановление от 29.10.2021 г. на СРП е било прекратено.

Предложението се поддържа от участващия по делото прокурор и същия пледира за прилагане на мярка по чл.89, б. „А” от НК, а именно предаване на близките на освидетелстваната, а именно нейния брат И.П., който да съдейства за амбулаторно лечение на освидетелстваната П. в психиатрично заведение ЦПЗ „Проф. Н. Шипковенски“ ЕООД.

Служебният защитник на лицето, по отношение което е направено предложение за принудителни медицински мерки, пледира за постановяване на съдебен акт, съобразен с изводите на вещите лица и изготвената експертиза.

Лицето, по отношение което е направено предложение за принудителни медицински мерки излага, че щом вещите лица, които са компетентни са преценили, че има нужда от лечение ще приложи нужното лечение. По същество приема предложението.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и при условията на чл.107, ал.5 от НПК, прие за установено следното:

Лицето, предложено за принудителни медицински мерки Д.К.П. е родена на -----г. в гр. с., българска гражданка, висше образование, работи като учител, неосъждана, ЕГН *****, с адрес гр. с., -----, живуща в гр. с. -----.

В момента се грижи за майка си, като пребивава на адреса □. Брат ѝ свидетеля П. ходи често да ги вижда.

Същата страда от психично заболяване, с дебют от 2018 г., а именно: налудно разстройство.

П. посещавала курсове по „Когиталност“, водени от лицето И.Н.Д.. Той живеел на семейни начала с лицето Е.С.. Той имал офис в гр. с., ул. „Х.И.“№5. П. започнала да досажда на обитателите на посочения адрес от лятото на 2020 г. Първоначално пристигала с лек автомобил, след което до адреса пеша, пиела питие от порцеланова чаша, ходела боса, носела саксии, след което засаждала цветя, седяла на масичките пред офисите и си тръгвала. Свидетелката Н-К.О.К. била управител на „Р.П.“ ООД и била наела помещение, находящо се на същия адрес. На 20.10.2020 г. около 10:00 часа свидетелката К. пристигнала пред офиса и заварила отпред голямо количество разпилени боклуци. Прегледани били записите от камерите и

било установено, че е същата жена, която била вижда в неадекватно състояние преди. Горното се повторило и в следващите няколко дни, а именно на 21.10.2020 г., на 23.10.2020 г. и на 26.10.2020 г. Като на последната дата свидетелката К. установила и че фасадата на помещението □ е украсено с червен спрей с изрисувани мъжки полови органи, както и обръщение към партньорката на И.: „FUCK -----!“ Като И. се бил изнесъл от офиса през м. юли 2020 г., тъй като бил обект на нападки от страна на П. от 2019 г. След като видяла случилото се свидетелката К. извикала полиция. На място пристигнал полицейски екип от 04 РУ-СДВР. Подадено било заявление в полицията по случая.

Допусната и изготвена е КСППЕ, от заключението на която лицето Д.К.П. страда от налудно разстройство, поради наличие на психотично състояние, приравняващо се към разстройство на съзнанието по смисъла на чл.33 от НК като към момента на деянието не е могла да разбира свойството и значението на извършеното и не е могла да ръководи действията си, поради факта, че е дълбоко некритична към състоянието си, не е лекувана до сега се предлага лечението да бъде по чл.89, б. „а“ от НК – предаване на близките, ако поемат задължение за лекуването □ под наблюдение в ЦПЗ „Проф. Н. Шипковенски“ ЕООД.

С Постановление от 29.10.2021 г. на СРП е прекратено досъдебно производство №65/2021 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. №45232/2020 г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл.325, ал.1 от НК, тъй като извършителят към момента на деянието страда от психично заболяване – налудно разстройство, което се приравнява към разстройство на съзнанието към момента на деянието.

Експертите поддържат в съдебно заседание заключението си, като твърдят, че при тази диагноза човек си функционира, работи, като заболяването е само в една насока, там където е налудността, като при освидетелстваната се твърди за „еротоманна налудност“ – влюбване в определено лице, което няма представа за това.

Изслушан в съдебно заседание брата на лицето за принудителни медицински мерки П. твърди, че според него е добре и няма нужда от лечение, известно му е, че сестра му има глоба по преписка за дребно хулиганство на протести. Приема да съдейства.

Преценявайки изложеното от фактическа страна, съдът стига до следните изводи от правна, а именно:

Установи се, че лицето е извършил общественоопасно деяние, като при извършването му е било в състояние на разстройство на съзнанието. По отношение на лицето за принудителни медицински мерки П. към момента е налице психично заболяване – налудно разстройство и към момента на деянието не е могла да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Поради наличието на това психично заболяване лицето, страдащо от него е невменяемо по смисъла на чл.33, ал.1 от НК за

това деяние, което е осъществило. Поради което са налице основания за постановяване на принудителна медицинска мярка от вида на посочените в чл.89 от НК. Съобразявайки се с компетентното експертно становище, както и след изслушването на експертите и брата на лицето за принудително действие, намира, че следва да уважи искането на СРП за прилагане на принудителна медицинска мярка по чл.89, б. „а“ от НК.

Предвид характера и вида на заболяването на Д. П., съобразявайки изложеното в съдебно-психиатричната и психологична експертиза, нейното поведение като цяло и изложеното при разпита на вещите лица в съдебно заседание, както и снетите обяснения от брата на лицето, съдът е приел, че е уместно постановяването на тази принудителна медицинска мярка, за да се контролира психичното състояние, психотичната симптоматика и психотично мотивираното му поведение, с което същата има опасност да извърши и други общественноопасни деяния, тъй като е видно, че при обостряне на нейното състояние не може да се контролира и изпада в неадекватно състояние.

Съдът приема, че предвид тежестта на заболяването на П. и наличие на съгласие за оказване на съдействие от страна на близките ѝ – брат ѝ, следва да се приема, че необходимата принудителна медицинска мярка следва да е тази по чл.89, б. „а“ от НК принудително лечение, изразяващо се в поемане на задължение от страна на близките □ – брат □ И.К. П. за лечението □ под наблюдение в ЦПЗ „Проф. Н. Шипковенски“ ЕООД - гр. с..

С оглед разпоредбата на чл.432, ал.1 НПК, след изтичане на шест месеца от настаняването в психиатричното заведение, следва произнасяне относно продължаване, замяна или прекратяване на принудителното лечение на П. от съда.

По тези мотиви съдът постанови определението си.

РАЙОНЕН

СЪДИЯ: